

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/540/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1311213204
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1311213204.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci navrhovateľov: 1/ H. U. P.Ž., nar. XX.X.XXXX, bytom V., Q. XX, 2/ Q.. Y. P., nar. XX.X.XXXX, bytom V., W. XX, obaja zastúpení JUDr. Máriou Orinčákovou, advokátkou v Prešove, Slovenská 15, proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, o zaplatenie 3.220,12 Eur s prísl., na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12. mája 2014 č.k. 10C 136/2011-86, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti mení tak, že suma vo výške 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.6.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.7.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.8.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.9.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.10.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.11.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.12.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16..1.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.2.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.3.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.4.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.5.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.6.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.7.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.8.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.9.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.10.2011 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.11.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.12.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.1.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.2.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.3.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.4.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.5.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.6.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.7.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.8.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.9.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.10.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.11.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.12.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.1.2013 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.2.2013 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.3.2013 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.4.2013 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.5.2013 do zaplatenia, ktorú je odporca povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, patrí do dedičstva po R. P., nar. XX.X.XXXX, zomrelej dňa XX.X.XXXX, naposledy bytom V., W. XX.

V časti týkajúcej sa trov konania odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa mení tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ náhradu trov prvostupňového konania v sume 957,49 Eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľov vedený v W. W., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľom 1/ a 2/ uhradiť trovy odvolacieho konania vo výške 121,17 Eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľov vedený v W. W., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť pôvodnej navrhovateľke R. P., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom V.R., W. XX, sumu vo výške 3.050,64 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.06.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.07.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.08.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.09.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.10.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.11.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.12.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.01.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.02.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.03.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.04.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.05.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.06.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.07.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.08.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.09.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.10.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.11.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.12.2011 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.01.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.02.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.03.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.04.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.05.2012 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.06.2012 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.07.2012 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.08.2012 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.09.2012 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.10.2012 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.11.2012 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.12.2012 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.01.2013 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.02.2013 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.03.2013 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.04.2013 do zaplatenia, 8,75 % p.a. zo sumy 84,74 EUR odo dňa 16.05.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania, a to titulom súdneho poplatku v sume 183 EUR, ako aj trovy právneho zastúpenia v sume 774,49 EUR, tieto na účet právnej zástupkyne navrhovateľky vedený v W. W., U..W., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Po vykonanom dokazovaní vykonal oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne, (ďalej len PDF) zo dňa 07.03.1994, výpoveďou Zmluvy o poskytovaní plnenia z PDF zo dňa 26.10.2009, nesúhlasom s výpoveďou zmluvy zo strany navrhovateľky zo dňa 11.11.2009, Štatútom PDF zo dňa 01.07.1993, ako aj dodatkov k nemu a súvisiacich tlačív zistil, že účastníci konania uzavreli Zmluvu o poskytovaní plnenia z PDF dňa 7.3.1994, predmetom ktorej je doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu PDF, pričom povinnosť plniť má povinný - odporca a právo na plnenie má príjemca - navrhovateľka. Podľa čl. II povinný t.j. odporca sa zaviazal vyplácať príjemcovi, t.j. navrhovateľke doživotne sumu vo výške 2.553 Sk, t.j. po prepočítaní konverzným kurzom 84,74 Eur mesačne, na základe skutočností uvedených v žiadosti o plnenie, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čl. 2). V čl. 3 je uvedené, že plnenie vo výške sumy podľa čl. 2 bude povinný vyplácať mesačne vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu na jeho účet, počnúc mesiacom, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok. Vyplácania plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil.

Po právnej stránke vychádzal z ustanovení § 34, § 37, § 39, § 842, § 843, § 488, § 575 ods. 1 a § 582 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Konštatoval, že predmetom nároku uplatneného navrhovateľkou je právo na zaplatenie peňažných súm, ako platieb dôchodku titulom písomne uzavretej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného

dôchodkového fondu, ktorú súd posúdil ako zmluvu o dôchodku podľa § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vyslovil, že dôchodok je potrebné chápať ako opakujúce sa plnenie (rentu). V zmysle citovaného zákonného ustanovenia táto zmluva musí mať písomnú formu, v ktorej sa niekto zaväzuje, že inému doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania bude vyplácať v určitej výške dôchodok. Účelom tejto zmluvy je niekoho zabezpečiť, či už doživotne, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Dobu trvania možno viazať na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy sa právny úkon končí, pričom v dobe uzavretia zmluvy nemusia mať účastníci tohto právneho vzťahu istotu, kedy takáto dohodnutá doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. Dospel k záveru, že predmetnou zmluvou sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu určitú, avšak neurčitého trvania. Ide o presný určený okamih začatia vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou oprávnenej, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu svedčí podľa neho o tom, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas neurčitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávnenej alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania, špecifikovanú určitým časovým úsekom, ktorá má svoj začiatok a koniec. Z predmetnej zmluvy jednoznačne vyplýva jej začiatok a tiež je špecifikovaný jasne jej koniec, a to je smrťou navrhovateľky. Ide teda o určitú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, len jej trvanie je neurčité a nezávislé od vôle účastníkov zmluvného vzťahu, ale ide o dobu objektívne zistiteľnú a určiteľnú. Mal za to, že z uzavretej zmluvy jasne vyplýva, že povinný (odporca) sa zaväzuje vyplácať príjemcovi (navrhovateľke) doživotne sumu, a to vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu, ktorá sa skutočnosť sa upresňuje v článku III zmluvy, v ktorom sa uvádza aj koniec vyplácania mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, čím sa rieši koniec zmluvnej povinnosti odporcu, teda aká je jeho povinnosť plniť v priebehu mesiaca vzhľadom na splatnosť platieb, ak dôjde k úmrtiu oprávnenej navrhovateľky.

Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva zo dňa 7.3.1994 nebola uzavretá na dobu neurčitú, vyslovil názor, že odporca nemal právo túto zmluvu vypovedať podľa § 582 Občianskeho zákonníka ako to urobil listom zo dňa 26.10.2009. Výpoveď daná odporcom je potom v rozpore so zákonom a ako právny úkon je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, pričom súd tento právny úkon odporcu posudzoval prejudiciálne v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej. Samotnú zmluvu o dôchodku považoval za platný právny úkon. Okrem uvedeného poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 26/2012 zo dňa 25.4.2012, kde sa okrem iného uvádza, že by bolo v rozpore s účelom a zmyslom úpravy o dôchodku pripustiť aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť, preto je v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný vzťah ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dojednanie zmluvy o dôchodku „na doživotie“ je navyše podľa neho nepochybne potrebné považovať za dojednanie zmluvy na dobu určitú.

Predmetnú zmluvu o dôchodku uzavretú medzi účastníkmi tohto konania považoval tiež platnú aj vo vzťahu k Zákonom o bankách č. 483/2001 Z.z. konkrétne aj ustanovením § 27 ods. 8, podľa ktorého banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzavierať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené pohľadávky, ako aj § 119 ods. 3 podľa ktorého ustanovenia sa banke zakazuje činnosť, ktorá je v rozpore so zákonom o bankách. V tomto smere poukázal aj na samotný interný predpis odporcu, a to Štatút Podporného dôchodkového fondu odporcu, ktorého účelom je slúžiť na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti k odporcovi, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov odporcu, čo je aj v záujme samotného odporcu, ktorý plní svoje úlohy prostredníctvom svojich zamestnancov, pričom navrhovateľka pre odporcu pracovala značný počet rokov, pričom odporca voči nej nevystupuje ako podnikateľský subjekt, ale ako jej zamestnávateľ. Odporca v danom prípade ani žiadnym dôkazom nepreukázal, že by sa plnenie z uvedenej zmluvy podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka stalo nemožným pre rozpor s uvedeným zákonom o bankách, pričom je potrebné poukázať na to, že odporca vynakladá značné finančné prostriedky v rámci svojej charitatívnej činnosti.

Vzhľadom na odporcom vznesenú námietku premlčania vychádzal z ustanovení § 100 ods. 1 a 2, § 101 a § 103 prvej vety Občianskeho zákonníka a s poukazom na uvedený skutkový ako aj právny stav veci súd návrhu navrhovateľky vyhovel v časti uplatneného nároku v sume 3.050,64 Eur počnúc od 16.6.2010 za uplatnené obdobie mesiacov jún 2010 až máj 2013 pri mesačnej výške dôchodku v sume 84,74 Eur.

Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a to od 16.6.2010, rozhodol, že podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka povinný zaplatiť navrhovateľke aj úroky z omeškania, počnúc nasledujúcim dňom od splatnosti mesačných výšok dôchodku (splatnosť dohodnutá k 15. dňu každého mesiaca) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Výšku ročného úroku z omeškania určil v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

K odporcom vznesenej námietke premlčania zo strany odporcu ako dlžníka uviedol, že táto námietka z jeho strany je dôvodná a platby dôchodku splatné v zmysle uzavretej vyššie uvedenej zmluvy za mesiac apríl 2010 a následne za máj 2010 boli splatné dňa 15.4.2010 a 15.5.2010 a navrhovateľka ich zaplatenie si na súde uplatnila až podaním doručeným súdu dňa 13.6.2013, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej lehoty, pričom posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 15.4.2013 a 15.5.2013, avšak podanie týkajúce sa zmeny návrhu o ktorom konal, bolo súdu doručené až 13.6.2013, teda po uplynutí premlčacej lehoty s platného dôchodku za mesiace apríl a máj 2010. Vzhľadom na vznesenú námietku zo strany odporcu, ktorú považoval za dôvodnú, vo zvyšnej časti uplatneného nároku navrhovateľky jej návrh zamietol, a to čo do zaplatenia sumy 169,48 Eur a to za dôchodok splatný v sume 84,74 Eur dňa 15.4.2010 a 15.5.2010 včítane uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, poukázal na to, že tieto nie sú súčasťou pohľadávky, ale len jej príslušenstvo (R70/1995) a pokiaľ je premlčaná samotná pohľadávka premlčané je aj jej príslušenstvo, teda úroky z omeškania.

O trovách tohto konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa miery úspechu navrhovateľky v predmetnom konaní. a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť jej náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh vo veci samej v sume 183 Eur (z priznanej sumy 3.050,64 Eur) a titulom trov právneho zastúpenia v sume 774,49 Eur. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľky v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyčíslil za 3 úkony právnej služby vo výške tarifnej odmeny za jeden úkon v sume 121,17 Eur (§ 10 ods. 1 zo sumy 3.050,64 Eur), a to za prípravu a prevzatie zastúpenia v roku 2011, podanie návrhu na začatie konania o ktorom súd meritorne konal a rozhodoval zo dňa 10.6.2013 a zastupovanie na pojednávaní dňa 12.5.2014 spolu vo výške 363,51 Eur, režijný paušál za uvedené úkony právnej služby, a to za rok 2011 v sume 7,41 Eur, v roku 2013 v sume 7,81 Eur a v roku 2014 v sume 8,04 Eur, čo spolu predstavuje sumu 23,26 Eur, náhradu cestovných nákladov právnej zástupkyne navrhovateľky za účasť na pojednávaní dňa 12.5.2014 v celkovej sume 39,32 Eur, a to za cestovné miestnou hromadnou dopravou Bratislava tam a späť 2 x 0,90 Eur a vlakom Prešov - Bratislava a späť 2 x 18,76 Eur (pripojené cestovné lístky). Súčasťou priznanej náhrady trov právneho zastúpenia je aj náhrada za stratu času Prešov - Bratislava a späť dňa 12.5.2014, a to za 13 polhodín po 13,40 Eur = 174,20 Eur x 2 = 348,40 Eur (§ 17 ods. 1 vyhl.). Nepriznal vyúčtované trovy právneho zastúpenia za návrh zo dňa 27.10.2011, za zmenu návrhu zo dňa 8.3.2012 v sume po 180,93 Eur, nakoľko ich nepovažoval za účelne vynaložené, keď mal za to, že navrhovateľka si mohla uplatniť nárok na plnenie už pôvodným návrhom a zmeny návrhu nie je dôvodné aby jej platil odporca. Taktiež nepriznal navrhovateľke uplatnenú náhradu v sume 180,93 Eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 13.5.2013, ktoré pojednávanie bolo nemeritórne, teda bez konania vo veci samej a bolo odročené na návrh právnej zástupkyne navrhovateľky s tým, že budú meniť petíť ich návrhu, v ktorom smere súdu aj dňa 13.6.2013 doručila písomné podanie týkajúce sa zmeny návrhu o ktorej súd rozhodol uznesením zo dňa 1.7.2013. S poukazom na uvedené súd nepriznal ani náhradu cestovných nákladov a náhradu za stratu času Prešov - Bratislava a späť v súvislosti s nemeritórnym pojednávaním dňa 13.5.2013, ktoré trovy boli neúčelne vynaložené a k zmene návrhu mohlo dôjsť aj pred nariadením pojednávania písomnou formou k čomu aj následne po uvedenom nemeritórnom pojednávaní došlo.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie odporca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej zmeniť a návrh navrhovateľky zamietnuť. dôvodiac tým, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď neaplikoval na vec sa vzťahujúcu právnu normu, a to zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, pričom mal aplikovať ust. § 27 ods. 8, § 116 a najmä § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou a následne neaplikoval ani ust. § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nesprávne vyložil znenie ust. § 842 Občianskeho zákonníka, a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vytýkal súdu prvého stupňa, že celým svojim zdôvodnením, prečo sa na vec nemal použiť zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách, poprel základný účel zákona vyjadrený v ust. § 1 tohto zákona, ktorý obchádza. Uviedol, že ust. § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou tohto zákona zákonodarca neobmedzil len na bankové činnosti banky alebo podnikanie banky, pretože také obmedzenie tu nie je uvedené a účelom tohto zákonného ustanovenia bolo práve zamedziť banke pokračovať v iných, než takých činnostiach,

ako sú v súlade so zákonom o bankách. Súd prvého stupňa podľa jeho názoru nedôvodne usudzuje, že sa tento zákon vzťahuje len na bankové činnosti banky a nevzal do úvahy, že ust. § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nemá také obmedzenie a že § 27 ods. 3 tohto zákona sa pri aplikácii ust. § 119 ods. 3 zoberie len na zistenie druhov plnení, ktoré banka ďalej nesmie plniť, je zrejmé, že zo zákona bankové činnosti banky nie sú banke zakázané a zakázané sú práve plnenia, ktoré sa týmto bežným činnostiam vymykajú. Mal za to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď na vec neaplikoval ust. § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 483/2001 Z.z., o bankách, ktoré zakazuje banke všetky činnosti (plnenia), ktoré sú v rozpore s týmto zákonom a ktoré toto ustanovenie nepozná žiadne výnimky pri aplikácii, to znamená, že sa neobmedzuje len na právne vzťahy banky vzniknuté pri výkone bankových činností. Právny vzťah s navrhovateľkou považoval za vzťah banky a iného subjektu, pretože zmluva o dôchodku nebola uzatvorená skôr, ako sa skončil pracovnoprávny vzťah navrhovateľky u neho. Vytýkal tak súdu prvého stupňa, že zákon o bankách nesprávne vyložil a následne na vec neaplikoval. Skutočnosť, že aj v tejto veci ide o vzťahy súvisiace s organizáciou, resp. podnikaním jeho ako banky so sídlom na území SR (teda vzťahy vymenované v ust. § 1 zákona o bankách), mal za preukázané aj v konaní vykonaným listinným dôkazom, a to Štatútom Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne, ktorý bol účinný od 1.7.1993, v ktorého čl. I sa uvádza, že podporný dôchodkový fond Slovenskej štátnej sporiteľne slúži okrem iného na podporu stabilizácie pracovníkov SŠTSP a táto podpora stabilizácie banky je vzťahom nepochybne súvisiacim s organizáciou, riadením a čiastočne jeho podnikaním ako banky. Mal tiež za to, že súd prvého stupňa si nesprávne vyložil aj ust. § 842 Občianskeho zákonníka, že je možné uzavrieť zmluvu o dôchodku na dobu určitú, o je však znením tohto ustanovenia priamo vylúčené. Považoval plnenie požadované navrhovateľkou za v rozpore so zákonom o bankách, keď by banka mala poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené, bez protihodnoty, ust. § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou tohto zákona zakazuje banke pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom a v rozpore s týmto zákonom sú aj plnenia, ku ktorým sa banka nesmie zaviazat' v zmysle § 27 ods. 8 zákona o bankách. Bol toho názoru, že pri aplikácii týchto ustanovení záväzok na plnenie zo Zmluvy o dôchodku voči navrhovateľke zanikol, ak by predtým existoval, pretože plnenie zo Zmluvy o dôchodku sa stalo nemožné v zmysle ust. § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na ust. § 27 ods. 8 a najmä § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona o bankách, a to z dôvodu, že banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenie. Poukázal tiež na to, že Zmluva o dôchodku je uzavretá bez protiplnenia pre neho, pričom zákon o bankách zakazuje banke uzatváranie takýchto zmlúv. Za nesprávny považoval názor súdu prvého stupňa, že Zmluva o dôchodku je uzatvorená na dobu určitú a že ju nie je možné vypovedať, pretože táto sa vyznačuje neurčitou dobou trvania a nie je uzatvorená nikdy na dobu určitú. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. nevysporiadal s jeho podstatnou právnou argumentáciou a nepovažoval jeho odôvodnenie za presvedčivé. V prípade, ak by odvolací súd potvrdil rozsudok údu prvého stupňa, žiadal v zmysle ust. § 238 ods. 2 O.s.p. vo výroku potvrdzujúceho rozsudku pripustiť dovolanie z dôvodu, že ide podľa neho o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, a to o právnej otázke, či zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vzťahuje na právne vzťahy založené medzi bankou a fyzickou osobou zmluvou o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka.

V priebehu odvolacieho konania pôvodná navrhovateľka R. P. zomrela a jej právnymi nástupcami sa zo zákona stali jej synovia ako dedičia a univerzálni nástupcovia v konaní, a to H.. U. P. a Q.. Y. P.T. s ktorými odvolací súd pokračoval v konaní (§ 107 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka). Títo navrhovatelia 1/ a 2/ považovali rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny, avšak vzhľadom na skutočnosť, že ich matka, pôvodná navrhovateľka zomrela, žiadali zmeniť výrok napadnutého rozsudku s tým, že odporcovi uložená povinnosť plniť vyššie uvedené plnenie patrí do dedičstva po pôvodnej navrhovateľke R. P.. Odporca podaním zo dňa 26.8.2014 s touto zmenou petitu súhlasil.

Odvolací súd uznesením zo dňa 28. mája 2015 č.k. 4Co 540/2014-120 pripustil zmenu petitu návrhu navrhovanú navrhovateľmi 1/ a 2/ ako právnymi nástupcami pôvodnej navrhovateľky, že suma vo výške 3.050,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.6.2010 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.7.2010 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.8.2010 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.9.2010 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.10.2010 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.11.2010 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16. 12.2010 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16..1.2011 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.2.2011 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.3.2011 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.4.2011

do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.5.2011 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.6.2011 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.7.2011 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.8.2011 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.9.2011 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.10.2011 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.11.2011 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.12.2011 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.1.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.2.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.3.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.4.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.5.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.6.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.7.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.8.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.9.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.10.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.11.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.12.2012 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.1.2013 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.2.2013 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.3.2013 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.4.2013 do zaplata, 9% p.a. zo sumy 84,74 Eur odo dňa 16.5.2013 do zaplata, ktorú je odporca povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, patrí do dedičstva po R. P., nar. XX.X.XXXX, zomrelej dňa XX.X.XXXX, naposledy bytom V.R., W. XX. Odporca je povinný uhradiť trovy prvostupňového konania vo výške 957,49 Eur a uhradiť trovy odvolacieho konania vo výške 121,17 Eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľov vedený v W. W., číslo účtu: XXXXXXXXXXXX/XXXX, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

K odvolaniu odporcu navrhovateľa 1/ a 2/ ďalej uviedli, že vzťah medzi účastníkmi konania, t.j. pôvodnou navrhovateľkou a odporcom bol založený Zmluvou o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SŠTSP“ zo dňa 17.3.1994 a na jej základe odporca plnil pôvodnej navrhovateľke do 31.3.2010 ako svojej zamestnankyni. Mal za to, že tento vzťah nebol založený na základe ustanovení zákona o bankách, ale jednalo sa o sociálnu politiku zamestnávateľa - odporcu so svojim zamestnancom, išlo o poďakovanie za dlhoročnú prácu. Ak po nadobudnutí zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách odporca jej naďalej plnil niekoľko rokov a zákon o bankách nerieši starostlivosť o zamestnancov. Nie je podľa nich možno tvrdiť rozpor konkrétnej Zmluvy o dôchodku s ust. § 27 ods. 8 zákona o bankách.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti v rozsahu odvolania odporcu, bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd prvého stupňa v preskúmvanej veci vykonal dostatočné dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu pôvodnej navrhovateľky, ako aj na opodstatnenosť tvrdení odporcu, ktoré uvádzal na svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.), výsledky dokazovania náležite zhodnotil v súlade s § 132 O.s.p. a na ich základe potom vyvodil vo veci samej aj správny právny záver. Na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka, tieto aj správne vyložil a svoje dôvody vedúce k vyhovaniu návrhu aj náležite v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa dôsledne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentami a dôkaznými návrhmi sporových strán a posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odporca v odvolaní v podstatnej časti len zopakoval a podrobnejšie rozviedol svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvého stupňa. S týmito sa však súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí náležite vysporiadal, vysvetlil, prečo na ne neprihliadol a v dostatočnom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia. Jeho rozhodnutie preto možno považovať za dostatočne presvedčivé a námietku odporcu v tomto smere za nedôvodnú. Odvolací súd preto považuje skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje, osvojuje si ich v celom rozsahu

a v podrobnostiach na ne odkazuje. Obsah odvolania odporcu nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov.

Zásadnou otázkou pre rozhodnutie v danej veci bolo preskúmanie otázky, či zmluva o dôchodku uzavretá podľa § 842 Občianskeho zákonníka zakladajúca právo na plnenie doživotne je zmluvou na dobu určitú alebo neurčitú.

V zmysle § 842 Občianskeho zákonníka sa na základe zmluvy o dôchodku niekomu doživotne alebo na inak obmedzenú dobu neurčitého trvania zakladá právo na vyplácanie určitého dôchodku. Ide o zmluvu uzavretú aspoň medzi dvoma osobami, právo na vyplácanie dôchodku je síce časovo určené, ale nie je obmedzené určitým konkrétnym vopred vymedzeným časom trvania, k uzavretiu takejto zmluvy sa nevyžaduje žiaden dôvod alebo motív, preto dôvodom môže byť napr. i skutočnosť, že sa niekto môže cítiť byť zaviazaný druhému pomáhať alebo poskytovať dôchodok ako protiplnenie z nejakého iného právneho úkonu.

Keďže Občiansky zákonník rozlišuje zánik zmluvy smrťou a zánik zmluvy uzatvorenej na doživotne určenú dobu, nemožno dôvodiť, že zmluvy uzatvorené na dobu končiacu smrťou sú vždy uzatvárané na doživotne určenú dobu, teda na dobu neurčitú. Doživotne určená doba trvania je ekvivalentom inak určenej doby neurčitého trvania, je teda len konkrétnym vyjadrením inak určenej doby neurčitého trvania. Podstatou uzatvorenej Zmluvy o dôchodku je záväzok jednej zmluvnej strany (odporcu) poskytovať plnenie druhej zmluvnej strane (pôvodnej navrhovateľke) počas trvania zmluvy. Vymedzenie trvania tejto zmluvy je dané pojmom „na doživotie“. Zmyslom takejto právnej úpravy je poskytovať osobe z takejto zmluvy oprávnenej záruku plnenia zo strany osoby povinnej na obdobie doživotia oprávnenej osoby. Občiansky zákonník nepripúšťa možnosť vypovedania zmluvy o dôchodku, pretože by to bolo v rozpore so zmyslom a účelom špeciálnej právnej úpravy o dôchodku, ktorej podstatou je istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe. Ak by súd pripustil možnosť ukončenia zmluvy jednostrannou výpoveďou zo strany odporcu, aplikoval by ust. § 842 a § 582 Obč. zák. ústavne nekomfortným spôsobom, čo by znamenalo porušenie základného práva účastníka na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Tento záver vyplýva z Nálezu ÚS SR II. ÚS 26/2012-33 a odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s právnym názorom ÚS SR.

S prihliadnutím na skutkové zistenia súdu prvého stupňa majúce oporu vo vykonanom dokazovaní je potom vo vzťahu k uplatnenému nároku správny záver súdu prvého stupňa v tom, že medzi účastníkmi bola uzatvorená Zmluva o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu, ktorá je svojím charakterom zmluvou o dôchodku uzavretou na dobu určitú neurčitého trvania - do doživotia. Výpoveď z označenej zmluvy o dôchodku je v rozpore so zákonom a ako právny úkon je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Zmluvné strany sú povinné si podľa uzavretej zmluvy aj naďalej poskytovať plnenia.

Čo sa týka námietok odporcu v podanom odvolaní ako v i v priebehu prvostupňového konania, že predmetná zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, v tejto súvislosti odvolací súd taktiež poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý sa touto námietkou odporcu dostatočne zaoberal a i odvolací súd je toho názoru, že ust. § 27 ods. 8 Zák. o bankách sa netýka vzťahov upravených predmetnou zmluvou t.j. interných vecí banky ako bývalého zamestnávateľa a zamestnanca. O účelovosti obrany svedčí tá skutočnosť, že uvedená právna úprava bola zavedená po uzavretí zmluvy a napriek tomu odporca z nej plnil i po tejto právnej úprave až do jej vypovedania. V danom prípade obsahovou náplňou zmluvného vzťahu bolo poskytnutie plnenia na zabezpečenie životnej úrovne, ktorú pracovníci dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti, kvality práce a na podporu stabilizácie pracovníkov. Nešlo teda o podnikateľský vzťah banky a klienta, ale o vzťah vnútrozamestnanecký. Navrhovateľka bola dlhoročným zamestnancom odporcu, celý svoj aktívny pracovný život svojou každodennou prácou prispela k súčasnému postaveniu odporcu na bankovom trhu. Túto skutočnosť nemožno prehliadnuť pri posudzovaní rozporu výpovede zmluvy s dobrými mravmi. Odporca neuzatváral zmluvu s navrhovateľkou ako podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ale zo strany odporcu išlo o činnosť spadajúcu pod personálnu a sociálnu agendu.

S ohľadom na všetky vyššie uvedené právne závery odvolací súd nepovažoval za potrebné pripustiť dovolanie na posúdenie právnej otázky, či sa Zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a zmene a doplnení

niektorých zákonov vzťahuje na právne vzťahy založené medzi bankou a fyzickou osobou zmluvou o dôchodku podľa § 842 Občianskeho zákonníka, pretože v danej veci sa nejedná o rozhodnutie po právnej stránke tak zásadného významu, ktoré rieši doposiaľ nenastolenú alebo v iných súvislostiach prezentovanú a právne riešenú otázku takým spôsobom, ktorý je významný z hľadiska rozhodovacej činnosti súdov vôbec.

Na základe uvedeného po prihladnutí i na správnosť záverov súdu prvého stupňa vo výroku o priznaní príslušenstva podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení.

S prihladnutím na obsah odvolania sa odvolací súd zaoberal aj posúdením, či súd prvého stupňa svojím postupom neodňal odvolateľovi možnosť konať pred súdom, keď odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký závadný postup súdu priechiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania. Vo vzťahu k odvolateľom namietanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd poznamenáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú podľa jeho názoru pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). V danom prípade prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol stručne rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Závery, ktoré prijal, primerane vysvetlil, z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd má za to, že skutkové a právne závery súdu prvého stupňa nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s už uvádzaným č. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru a že odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia, keď za porušenie základného práva zaručeného č. 46 Ústavy SR nemožno považovať tú skutočnosť, že prvostupňový súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odporcu. Z obsahu spisu vyplýva dostatočné zaoberanie sa námietkami odporcu majúcimi pre vec podstatný význam a taktiež dostatočné právne a skutkové vysporiadanie sa s nimi. Boli tak dané dôvody pre potvrdenie rozsudku prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Avšak vzhľadom k tomu, že v priebehu odvolacieho konania pôvodná navrhovateľka zomrela a odvolací súd konal s jej právnymi nástupcami 1/ a 2/ zo zákona a pripustil aj zmenu petitu návrhu s tým súvisiacu, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Zároveň podľa § 224 ods. 2 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa z uvedeného dôvodu aj v časti týkajúcej sa trov konania a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ náhradu trov prvostupňového konania v sume 957,49 Eur na účet ich právnej zástupkyne vedený v W. W., U..W., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľom 1/ 2/, úspešným v odvolacom konaní, priznal náhradu trov odvolacieho konania na právnom zastúpení za 1 úkon poskytnutých právnych služieb uplatnený v sume 121,17 EUR (vyjadrenie k odvolaniu) v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.